Funkcjonalny opis języka polskiego - gramatyka, semantyka, pragmatyka - opis przedmiotu

Informacje ogólne

Nazwa przedmiotu	Funkcjonalny opis języka polskiego - gramatyka, semantyka, pragmatyka
Kod przedmiotu	09.0-WP-LOG-FOJP
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Logopedia i język migowy
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie

Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	• dr hab. Marzanna Uździcka, prof. UZ

Formy zajęć

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	-	-	10 (w tym jako e-learning)	0,67 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	-	-	15 (w tym jako e-learning)	1 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Nabycie przez słuchacza wiedzy z zakresu podstawowych pojęć z semantyki oraz roli kategorii *znaczenia* w komunikowaniu się; ukształtowanie świadomości o relacji wyrazów do rzeczywistości pozajęzykowej oraz do wyrazów w obrębie systemu leksykalnego; nabycie szczegółowej wiedzy o budowie i funkcjonowaniu podsystemów: morfologicznego i syntaktycznego współczesnego języka polskiego i ich znaczeniu w procesie komunikowania i komunikowania się; nabycie umiejętności rozpoznawania i wstępnej weryfikacji zjawisk niezgodnych z systemem morfologicznym i syntaktycznym języka polskiego; zdobycie umiejętności konstruowania poprawnych semantycznie i syntaktycznie komunikatów i zastosowania w komunikowaniu synonimii, antonimii, partonimii i hiponimii.

Wymagania wstępne

Znajomość podsystemu fonetycznego i fonologicznego języka polskiego.

Zakres tematyczny

Wykład

Wyraz jako jednostka języka. Pojęcie znaczenia wyrazu, treść znaczeniowa i zakres znaczeniowy wyrazu. Sfera desygnacyjna znaczenia a konotacja semantyczna. Rodzaje znaczeń. Przyczyny i typy zmian znaczeniowych. Zjawisko wieloznaczności: polisemia i homonimia. Relacje znaczeniowe między wyrazami: synonimia (rodzaje synonimów), antonimia, hiponimia, partonimia.

Ćwiczenia

Wyraz jako jednostka języka i mówienia. Morfem jako najmniejsza jednostka znaczeniowa. Funkcja i typ przekazywanych informacji przez morfem. Zasady i mechanizmy tworzenia nowych wyrazów we współczesnej polszczyźnie. Podstawowe mechanizmy słowotwórcze języka polskiego. Znaczenie strukturalne wyrazów. III. Funkcje komunikatywne wypowiedzenia. Podstawowe zasady budowy wypowiedzenia (stosunki miedzy składnikami, pojęcie szeregu, związku, rodzaje powiązań syntaktycznych). Schematy zdaniowe współczesnej polszczyzny. Struktury wielopredykatowe wyrażone zdaniem pojedynczym. Hipotaksa i parataksa. Typy wypowiedzeń niezdaniowych. Cechy składniowe tekstów mówionych. Poprawność składniowa (wyrazy funkcyjne, szyk wyrazów w zdaniu, skróty).

Metody kształcenia

Wykład – opis wyjaśniający, opis klasyfikujący, opis uzasadniający, prezentacja.

Ćwiczenia – opis wyjaśniający, opis klasyfikujący, opis uzasadniający, dyskusja, dyskusja punktowa, klasyczna metoda problemowa, prezentacja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz ma wiedzę z zakresu podstawowych pojęć z semantyki, roli kategorii znaczenia w komunikowaniu się oraz o budowie i funkcjonowaniu podsystemów: morfologicznego i syntaktycznego współczesnego języka polskiego i ich znaczeniu w procesie komunikowania i komunikowania się	• K_W03	• kolokwium	• Wykład • Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz potrafi rozpoznawać i wstępnie weryfikować zjawiska niezgodne z systemem morfologicznym i syntaktycznym języka polskiego, konstruować poprawne semantycznie i syntaktycznie komunikaty i zastosować w komunikowaniu synonimii, antonimii, partonimii i hiponimii	• K_U05	• dyskusja • kolokwium	• Ćwiczenia
Słuchacz ma świadomość zmian w języku i w związku z tym potrzeby ciągłego dokształcania się w tym zakresie	• K_K01	• dyskusja	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ćwiczenia – na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%) oraz aktywny udział w zajęciach (student przygotuje wcześniej podane zagadnienia na podstawie uzgodnionej literatury) (25%), wykonanie na zaliczenie przygotowanego indywidualnie przez prowadzącego zestawu ćwiczeń dotyczącego (do wyboru) morfologii, składni bądź semantyki (25%). Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest obecność na wszystkich zajęciach – zajęcia opuszczone student ma obowiązek zaliczyć na konsultacjach.

Wykład – średnią ocen ze kolokwiów.

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładów (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładów.

Literatura podstawowa

1. Apresjan J. D., Semantyka leksykalna: synonimiczne środki języka, Wrocław 1980.
2. Grzegorczykowa R., Wprowadzenie do semantyki językoznawczej, Warszawa 1990.
3. Latocha J., Gramatyka polska: składania, Kraków 1996.
4. Łuczyński E., Maćkiewicz J., Językoznawstwo ogólne, Gdańsk 1999.
5. Nagórko A., Zarys gramatyki polskiej, Warszawa 2002.

Literatura uzupełniająca

1. Jodłowski S., Podstawy składni polskiej, Warszawa 1976.
2. Miodunka W., Podstawy leksykologii i leksykografii, Warszawa 1989.
3. Misz H., Studia nad składnią współczesnej polszczyzny pisanej, Toruń 1981.
4. Strutyński J., Gramatyka polska: fonetyka, fonologia, morfologia, Kraków 1996.
5. Tokarski J., Słownictwo: teoria wyrazu, Warszawa 1971.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 02-01-2017 16:59)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ